

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΠΛΑΤΦΟΡΜΑΣ ΤΩΝ ΣΥΝΕΠΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ | 16/12/2023 | spartakosgr.wordpress.com | #09|Προλετάριοι όλων των χωρών, ενωθείτε!

Ξεκινά η Α' Συνδιάσκεψη!

Την Κυριακή 17 Δεκέμβρη ξεκινά η Α' Συνδιάσκεψη των Συνεπών Κομμουνιστικών Δυνάμεων, που διοργανώνεται με ευθύνη των Αχτίδων Αθήνας και Πειραιά.

Αντικείμενο της Συνδιάσκεψης είναι ο καθορισμός σαφών γραμμών για τις ΣΚΔ, η δημιουργία θέσεων για το 1^ο Συνέδριο, η έκδοση γενικών θέσεων και κατευθύνσεων και η έγκριση του σχεδίου καταστατικού.

Η Συνδιάσκεψη έχει οδηγήσει σε μαχητική συσπείρωση, ενώ η ανάπτυξη, διάδοση και συζήτηση των αποφάσεων της Α' Συνδιάσκεψης εκτιμάται πως θα οδηγήσει σε μαζικοποίηση των γραμμών των μελών και φίλων των ΣΚΔ.

Η Συνδιάσκεψη πραγματοποιείται εν μέσω σύνθετων δυσκολιών, οι οποίες ήταν αντικειμενικές: την δυσκολία συγκέντρωσης κόσμου, την δυσκολία εύρεσης κατάλληλου χώρου κ.α. Δεν έλλειψαν βέβαια και οι (αναμενόμενες) επιθέσεις φιλίας από τους γνωστούς «μαγαζάτορες» της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς, αλλά και από τους κλασικούς

τραμπούκους της αριστεράς της βολής και της Βουλής, το «ΚΚΕ», την «Κ»ΝΕ και τον γνωστό συρφετό. Φυσικά, όταν το κίνημα αντιμετωπίζεται με όρους μαγαζιού τότε αυτές οι πρακτικές είναι αναμενόμενες. Φοβούνται την ανάδυση της όποιας κομμουνιστικής οργάνωσης μην τυχόν χαθεί η πελατεία. Παράλληλα, έχουν στον νου μια φορμαλιστική αντίληψη για το πώς και πότε μια οργάνωση έχει το δικαίωμα να υφίσταται.

Σε όλους αυτούς, απαντάμε σε όλους τους τόνους: **ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ!**

Όσο και να μην αρέσει σε κάποιους, έχουμε συλλογικές δημοκρατικές διαδικασίες για καθορισμό σαφών θέσεων και κατευθύνσεων – αυτή είναι η μόνη γνήσια Μαρξιστική – Λενινιστική πρακτική. Αν κάποιοι θεωρούν ότι αυτό σημαίνει «έλλειψη θέσεων» ή αδυναμία συσπείρωσης, δείχνει πώς αντιλαμβάνονται την Μαρξιστική – Λενινιστική πρακτική για τις εσωκομματικές διαδικασίες (ή μήπως ήταν άρρωστοι όταν

αυτή διδασκόταν στις μεγάλες κομματικές σχολές τους;)

Η Α' Συνδιάσκεψη θα επιβεβαιώσει και θα προσδώσει συγκεκριμένο χαρακτήρα στις ενιαίες αντιλήψεις των Συνεπών Κομμουνιστικών Δυνάμεων. Θα επιβεβαιώσει πως η γραμμή είναι ενιαία και με αυτήν θα συνεχίσουμε να βαδίζουμε.

Κόντρα στον τραμπουκισμό των «ένδοξων» τραμπούκων του «τιμημένου» (άλλοτε πραγματικά τιμημένου, σήμερα ξεπουλημένου) «ΚΚΕ» εμείς θα δώσουμε μάχη με όρους πολιτικούς και όχι με όρους οπαδών και γηπέδου. Ο Μαρξισμός – Λενινισμός δεν περνά από τους τραμπουκισμούς σε βάρος άλλων αριστερών – κομμουνιστικών οργανώσεων.

Καθήκον μας να φωτίσουμε τον δρόμο της αντικαπιταλιστικής ανατροπής, του σοσιαλισμού, των Δημοκρατικών Δικαιωμάτων του Μαρξισμού – Λενινισμού.

**ΖΗΤΩ Η Α'
ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΩΝ
ΣΚΔ!**

Ζαϊκή διαφώτιση

Η «Ανοιχτή Κοινωνία» είναι εχθρός του Λαού

Μια κριτική στο έργο του Κ. Πόππερ «Η Ανοιχτή Κοινωνία και οι εχθροί της»

Πριν από 78 χρόνια, ο Κ. Πόππερ δημοσίευσε το πόνημά του «Η Ανοιχτή Κοινωνία και οι Εχθροί της».

Στην πολυσέλιδη συλλογή διαστρέβλωσης θεμελιωδών φιλοσοφικών αρχών, ο συγγραφέας παραποιεί μια σειρά βασικές αρχές, συγχέει την επιστημονική μαρξιστική κοσμοθεωρία (την οποία την χαρακτηρίζει ψευδοεπιστημονική) με τον ιδεαλισμό προκειμένου να «στρώσει το χαλί», να προλειάνει το έδαφος δηλαδή, για το επικείμενο αφήγημα ότι κομμουνισμός και ναζισμός ταυτίζονται.

Πώς το πράττει αυτό; Ουσιαστικά αναλύει την αντίληψη ότι οποιαδήποτε κοινωνική θεωρία δεν σχηματίζεται με την «επιστημονική μέθοδο» του πειράματος, της επαλήθευσης ή της απόρριψης (που εφαρμόζεται στις θετικές επιστήμες) οδηγεί στον ολοκληρωτισμό και κατ'επέκταση οι πολίτες οφείλουν να την απορρίψουν. Όσοι πολίτες από την άλλη δεν δέχονται να συμβιβαστούν με αυτήν την κοινωνία όπου κυριαρχεί η «επιστημονική μέθοδος» στον πυρήνα της σκέψης της θα πρέπει να

απορριφθούν και να γνωρίσουν έναν κατασταλτικό μηχανισμό τιτλοφορούμενο «Προστασία της Δημοκρατίας».

Τι ορίζεται ως Δημοκρατία όμως στον Πόππερ; Ως Δημοκρατία ορίζεται ουσιαστικά αυτή ακριβώς η κοινωνία που η «επιστημονική μέθοδος» ανάγεται όχι μόνο σε πολιτική θεωρία ή πολιτική πραγματικότητα, αλλά και σε έναν πυρήνα μιας κρατικής και κοινωνικής ιδεολογίας.

Αυτή η μορφή της Δημοκρατίας στην πραγματικότητα, ελάχιστα διαφέρει από το ναζιστικού κράτος, με κύρια παρέκκλιση και διαφοροποίηση το ζήτημα του ρατσισμού.

Η λογική αυτή οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στην λογική ανάθεσης της κοινωνικής διαχείρισης σε «φωτισμένους» τεχνοκράτες, οι οποίοι θα εφαρμόζουν σωστά αυτή την διαβόητη επιστημονική μέθοδο.

Πολύ περισσότερο, αυτό με κοινωνιολογικούς και πολιτικούς όρους, πρόκειται για μία περιγραφή που ταιριάζει στο «ιδεατό κράτος» (και κοινωνία) της νεωτερικότητας, του υπερεξορθολογισμού, κορύφωση του οποίου υπήρξε ο ναζισμός.

Και κατά τραγική ειρωνεία, ο Πόππερ υποπίπτει σε ένα από τα

λάθη που καταδεικνύει: ισχυρίζεται ότι το πείραμα πρέπει να γίνεται για την κατάρριψη μιας θέσης, όχι για την επιβεβαίωσή της (δηλαδή να ξεκινά το πείραμα με την αμφισβήτηση και όχι για να αποδειχθεί μία συγκεκριμένη θέση), πράγμα ορθό. Όμως, ο Πόππερ, προκειμένου να αποδείξει την δική του θέση (η οποία τελεί υπό κατάρριψη), διαστρεβλώνει την Μαρξιστική αντίληψη, διαστέλλει τα όρια μεταξύ επιστημονικού υλισμού και ιδεαλισμού, προκειμένου να κατατάξει τον Μαρξισμό στα ιδεαλιστικά ρεύματα.

Έτσι λοιπόν, από τα συναγόμενα προκύπτει ότι η αντίληψη του Πόππερ περί «Ανοιχτής Κοινωνίας» είναι α) βαθύτατα αντιδημοκρατική, αφού απορρίπτει τον διάλογο και επιβάλλει ένα μαθηματικό μοντέλο στην διοίκηση και ανάπτυξη της κοινωνίας, αλλά και απορρίπτει την γνήσια δημοκρατική κοινωνία και β) ξεκάθαρα αντιεπιστημονική, αφού υποπίπτει στα σφάλματα που καταδεικνύει, για να στηριχτεί διαστρεβλώνει θέσεις άλλων κοσμοθεωριών και τέλος αγνοεί τον βασικό ορισμό της γνήσιας και καθολικής επιστημονικής μεθόδου πειραματισμού.

ΦΩΝΗ ΣΤΟΝ ΛΑΟ

Δημοσιεύουμε άρθρο
αναγνώστη μας.

**Αστικό σύστημα και
οπορτουνισμός: Ποιος
είναι ο πραγματικός
εχθρός;**

Του Σ.Α.

Στην σημερινή εποχή, 30+ χρόνια μετά τις ανατροπές στα σοσιαλιστικά κράτη βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μια ολομέτωπη επίθεση του συστήματος απέναντι στις ζωές και στα δικαιώματα των λαών. Το σύστημα προελαύνει, ενώ παράλληλα το λαϊκό κίνημα βρίσκεται αποδεκατισμένο και υποταγμένο στον αρνητικό συσχετισμό που έχει επικρατήσει. Οι δυνάμεις του ρεφορμισμού έχουν αναδειχθεί ως κυρίαρχες στον "αριστερό" κόσμο και οι υπόλοιπες δυνάμεις και ιδεολογίες βρίσκονται στο περιθώριο. Ο μόνος τρόπος για να πάει το κίνημα μπροστά είναι με την όξυνση της πάλης και της διαπάλης με τις ιδέες του συμβιβασμού και της υποταγής. Ωστόσο στην διαπάλη αυτή ποιος είναι ο στόχος μας; Είναι η πάλη ενάντια στις κυρίαρχες καθεστωτικές θέσεις; Είναι η πάλη ενάντια στις θέσεις του οπορτουνισμού; Η σωστή απάντηση είναι και οι δύο. Και οι δύο θέσεις βλάπτουν το κίνημα. Συχνά έρχεται η κριτική που βλέπει την δεξιά να κυριαρχεί και μια αριστερά να είναι

αποδεκατισμένη και πολυδιασπασμένη. Η λύση που πλασάρεται σε αυτό το ζήτημα είναι η ένωση της αριστεράς. Είναι αυτό όμως λύση; Πως γίνεται να ενωθούν δυνάμεις που έχουν διαμετρικά αντίθετες απόψεις; Από την μία πλευρά υπάρχουν δυνάμεις που θέλουν να διατηρήσουν το σημερινό βάρβαρο εκμεταλλευτικό σύστημα που ζούμε και αναλώνονται σε προσπάθειες βελτίωσής του. Από την άλλη πλευρά υπάρχουν οι δυνάμεις που επικαλούνται την επαναστάτη και την ανατροπή. Ωστόσο με τι όρους γίνεται αυτή η επανάσταση και η ανατροπή; Ποιος είναι ο σκοπός αυτών των δυνάμεων μετά την ανατροπή; Με ποιον τρόπο θα επιτευχθεί αυτή η ανατροπή; Πως ερμηνεύει κάθε δύναμη την κατάσταση στο σήμερα και τα καθήκοντα στο παρόν και στο μέλλον; Οι κάθε δυνάμεις δίνουν διαμετρικά αντίθετες απόψεις επί των πλείστων με αποτέλεσμα να καθιστά την Ιδεολογική και πολιτική συνένωση αυτών των χώρων σχεδόν αδύνατη. Η δεύτερη μεγάλη κριτική που συναντιέται είναι η ανάλυση μερικών συνεπών αριστερών και κομμουνιστικών δυνάμεων στην διαπάλη με τον οπορτουνισμό. Με πρόσχημα την

μεγαλύτερη εικόνα που είναι η αστική ιδεολογία, προσπαθούν να σταματήσουν την διεξαγωγή συζητήσεων και κριτικών πάνω στις θέσεις και στις δράσεις των άλλων δυνάμεων που παρεμβαίνουν στο κίνημα. Από την άλλη πλευρά υπάρχουν δυνάμεις που αναλώνονται μόνο στην επίθεση ενάντια στις άλλες δυνάμεις και στις θέσεις τους, χωρίς να κάνουν κριτική στο σύστημα και στις κυρίαρχες ιδέες που εκείνο καλλιεργεί. Η τελική απάντηση σε αυτό το ζήτημα είναι ότι η διαπάλη από τις συνεπείς επαναστατικές δυνάμεις πρέπει να γίνεται τόσο στο σύστημα όσο και στις δυνάμεις του οπορτουνισμού. Ο οπορτουνισμός είναι ενταγμένος στους κόλπους του συστήματος και ο σκοπός του είναι η αποδυνάμωση του λαϊκού κινήματος μέσα από την παρέμβαση στο ίδιο το κίνημα. Η έλλειψη άσκησης κριτικής είτε στην μια είτε στην άλλη πλευρά του ίδιου νομίσματος του καπιταλιστικού συστήματος παραδίδει στα χέρια του συστήματος πολύτιμο χώρο για τον περαιτέρω εγκλωβισμό συνειδήσεων είτε προς αντιδραστικές κατευθύνσεις είτε προς "ανατρεπτικές" λύσεις ακίνδυνες προς το σύστημα, διότι ακόμα

και εκείνες είναι ενταγμένα στις ιδεολογίες που πλασάρει το σύστημα. Η λύση είναι συνεχόμενη διαπάλη προς κάθε συμβιβασμό και συμβιβασμένους για την ριζοσπαστικοποίηση των λαϊκών συνειδήσεων κόντρα στην αδρανοποίηση και την φασιστικοποίηση.

**ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ
ΚΑΛΕΣΜΑΤΑ ΓΙΑ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΕΣ
ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
ΣΤΙΣ 18/12
«ΚΑΤΑΠΑΥΣΗ ΠΥΡΟΣ
ΣΤΗΝ ΓΑΖΑ»**

Διάφορες πρωτοβουλίες λαμβάνονται για κινητοποιήσεις διεθνώς στις 18/12/2023 με αίτημα την κατάπαυση πυρός στην Γάζα. Η ΚΣΕ των ΣΚΔ καλεί τις ΚΟΔ, τις Κολλεχτίβες Φίλων των ΣΚΔ να μετέχουν με κινητοποιήσεις σε χώρους δουλειάς, μαθητών και σπουδαστών. Να μην έχουμε ψευδαισθήσεις για το ότι υπάρχει προσπάθεια και αστικής παρέμβασης στην διαμαρτυρία αυτή.

**Μ. ΚΑΡΥΣΤΙΑΝΟΥ,
ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΠΛΗΓΕΝΤΩΝ ΑΠΟ
ΤΟ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ
ΤΩΝ ΤΕΜΠΩΝ –
ΚΑΤΑΓΕΛΕΙ ΤΗΝ
ΣΥΓΚΑΛΥΨΗ**
Σε δήλωσή της στον ραδιοσταθμό 105,5 «Στο Κόκκινο», η Μ.

Καρυστιανού κατήγγειλε την στάση της εισαγγελέα του Αρείου Πάγου η οποία φέρεται να της είπε ότι «αυτά έχει η ζωή» (μιλώντας για το έγκλημα των Τεμπών), και εννόησε ότι κακώς διαμαρτύρονται για συγκάλυψη οι συγγενείς και οι πληγέντες από το έγκλημα στα Τέμπη.

**ΠΟΥΤΙΝ ΑΝΑΓΓΕΛΙ
ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΤΟΥ
ΠΟΛΕΜΟΥ**

Στην ετήσια συνέντευξη εφ' όλης της ύλης που παραχωρεί ο Ρώσος πρόεδρος τέτοια εποχή, δήλωσε ότι ο πόλεμος στην Ουκρανία θα ολοκληρωθεί μόνο με την επίτευξη των στόχων που έθεσε η Ρωσία κατά την εισβολή που ξεκίνησε τον Φλεβάρη του 2022. Ως τέτοιοι θεωρούνται η «αποναζιστικοποίηση», η «αποστρατιωτικοποίηση» και η «διατήρηση του ουδέτερου καθεστώτος της (σ.σ. Ουκρανίας)».

Τονίζεται πως η Ρωσική Ομοσπονδία, ένα ιμπεριαλιστικό κράτος, με την έναρξη της εισβολής είχε θέσει ως στόχο την λεγόμενη «αποναζιστικοποίηση». Έναν στόχο βαθύτατα υποκριτικό, αφού στο έδαφος της Ρωσίας δραστηριοποιούνται μια σειρά από ναζιστικές ομάδες, ενώ και η ξεκάθαρα ναζιστικά – φασιστικά προσανατολισμένη αντισημιτική ομάδα «Wagner» έχει πλέον ενταχθεί και

επίσημα στον ρωσικό στρατό.

**ΣΤ. ΚΑΣΣΕΛΑΚΗΣ:
ΘΕΤΕΙ ΣΤΟΧΟ
ΠΡΩΤΙΑ ΣΤΗΝ
ΕΥΡΩΚΑΛΠΗ ΤΗΣ
ΥΠΟΤΑΓΗΣ**

Σε συνέντευξή του στον τηλεοπτικό σταθμό KONTRA, ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ – Π.Σ. δήλωσε πως στόχος του κόμματός του είναι η πρωτιά στην ευρωκάλπη.

Αποσιώπησε φυσικά τον χαρακτήρα της Ευρωκάλπης, η οποία συνιστά κάλπη που εκδηλώνει και νομιμοποιεί την υποταγή και την υποτέλεια.

Το επόμενο φύλλο κυκλοφορεί το Σάββατο, 24/12/2023. 4σέλιδο – διαθέσιμο διαδικτυακά δωρεάν και από τις οργανώσεις των Συνεπών Κομμουνιστικών Δυνάμεων. Στείλτε μας τα άρθρα σας και τις απόψεις σας μέσω e-mail.